

בית כנסת

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn, N.Y. 11223 ***

מאת: הרב אהרן פרחי

נשיא: אלי לוי

הפטרה: רני עקרה

מקום: צבא

פרשת כי תצא

6 בספטמבר, 2025

עלון מספר 1246

י"ג אלול, תשפ"ה

הדלקת נרות 7:02 * שקיעה 7:20 * שיר השירים 6:30 ואח"כ מנחה ליל שבת * שחרית שבת 8:15
מנחה שבת 6:45 * מוצאי שבת 8:01, וע"פ רבנו תם 8:31 * זמן טלית 5:14 * שעה זמנית 75:00
עלות השחר 4:59 * נץ החמה 6:29 * מנחה חול 6:45 * ערבית מנין מוקדם 6:32
צאת הכוכבים 7:56 * סוף זמן קריאת שמע 8:44 * סוף זמן עמידה 9:59 * חצות היום והלילה 12:54

קוראים יקרים,

בשנת 2025, מפרשת ויחי בינואר ועד כה, הגירעון בגין הנפקת עלון זה, המתפרסם בשפות עברית, אנגלית וערבית, הסתכם לסך של \$9,650 (תרומות בניכוי הוצאות). אנו מבקשים מכבודכם לעזור ולתרום לעלון זה כדי שנוכל להמשיך בעבודה קשה זו. כל מי שתורם הרי הוא מזכה את הרבים מצוה שאין למעלה ממנה. נצריך שתדעו שכל \$2 שתתרמו יעלה לכם שעה אחת של לימוד תורה, ובבקשה תתרמו בעין יפה ובפרט קודם ימי הדין, ותזכו ותכתבו לחיים טובים וארוכים עם בריאות איתנה אמן. מצפים לתרומותיכם, אש כמתנת ידו כברכת ה' לכם אמן.

המעוניין ליצור קשר עם הרב אהרן פרחי: 3412-552 (646)

המעוניין לתרום לעלון שבועי זה ישלח את תרומתו ל:

VaaD Tehilim Torah, c/o R' A. Farhi

2415 Ocean Parkway, Brooklyn NY 11235

נא לא לעיין בעלון זה בשעת התפילה או קריאת התורה

שהוציא להורג אדם שנאמר עליו מות יומת, פעם אחת בשבעים שנה, נקרא בית דין קטלני או בית דין חובלני, כי לפי התורה, דין מוות כשיוצא לפועל, הוא כל כך מורכב, וקשה מאוד להגיע לידי הכרעת דין מות על איזה אדם בעל עבירות, אלא התורה דרכה דרכי נועם וכל נתיביה שלום, ולכן הזכירה התורה כמה פעמים, וכל ישראל ישמעו וייראו, כדי שלא להתקרב לעשות עבירות חמורות כאלו. אלא אדרבה, התורה נותנת לו שכר על דאגה ופחד זה, עד שאמרו: ישב בטל ולא עבר עבירה נותנים לו שכר כאילו עשה מצוה. ואנו קוראים בכל שנה כל ספר התורה, לפי שהמצוות הן כנגד גופו של האדם, כנגד אבריו וכנגד גידיו, וכל אבר מגופינו ניזון משמיעת כל מצוה ומצוה, אז ה' שומר על בריאותנו ומרחיק הצרות והמחלות מעלינו וה' ישמרנו אמן.

פרפראות על התורה

"שלח תשלח את האם ואת הבנים תיקח

פרשת השבוע מלאה במצוות עשה ובמצוות לא תעשה, התורה מגלה את רגישותה לכל נברא ונברא, ודואגת לו, כגון: מצות שלוח הקן, לא תחסום שור בדישו, כי תראה חמור... רובץ תחת משאו הקם תקים עמו, לא תשחית וכו'. למדים מכאן, שה' רחמיו על כל מעשיו, על העצים, על צער בעלי חיים, על צער האדם עצמו ועל גמילות חסדים בין הבריות. ונלמד מזה שחייב אדם לדאוג גם לאחרים, אם צריכים עזרה וכדומה, וה' נותן לנו שכר על זה, ככתוב: ולך תהיה צדקה לפני ה' אלוקיך - ומצד שני, התורה מזהרת אותנו מעונשים קשים שצפויים לעוברים על המצוות, כגון: מות יומת, ורגמוהו כל אנשי עירו, וסקלוהו, וכו'. כששומע האדם את העונשים האלו, מתחיל לדאוג ולפחד וחושב שמדינה שהולכת על פי חוקי התורה, בכל יום מוציאה להורג ובפרהסיא הרבה אנשים שעוברים על חוקי התורה, אבל באמת לא זו היא, האמת כי אמרו במשנה: בית דין

לך". מסביר "הבן איש חי": וכי יכול אדם ללכוד בידיו ציפור בודדה שהיא זריזה הימנו, לעוף ולהימלט? אלא שברגע שהאם שרויה במחיצת אפרוחיה והצייד בא אליהם, חרדה היא כל כך לשלום צאצאיה ואינה נוטשת אותם, וכך היא נופלת ישר לתוך ידיו של הצייד. יוצא איפוא שהצייד אומר לנצל את תכונת האימהיות והמסירות של הציפור האמא לאפרוחיה. לפיכך אמרה התורה: "שלח תשלח את האם", אין לך זכות לנצל את הרחמנות שלה כדי ללכוד אותה.

היסטוריה בקצרה: 220 שנה אחרי

החורבן 290 למנינם

שני בנים חכמים היו לו לרבי חייא, הראשון רבי יהודה והשני רבי חזקיה, והיו חסידים, ובזכותם חזרה הברכה לארץ ישראל, וכמה פעמים נאמר בגמרא: תנא דבי חזקיה, זה בנו של רבי חייא. ומעשה שהיו יושבים בסעודה עם אביהם רבי חייא, לפני רבינו הקדוש, ולא היו אומרים דבר. אמר רבי: הוסיפו להם יין וישתו, כדי שיאמרו דבר, וכיוון ששתו היין אמרו: אין בן דוד בא, עד שיכלו שני בתי דין בישראל, והם: ראש הגולה בבבל ונשיא שבארץ ישראל. אמר להם רבי: קוצים אתם נותנים לי בעיני? להזכירני שתיבטל נשיאותי? אמר לו רבי חייא אביהם: רבי, אל ירע בעיניך, אתה נתת להם יין שהוא מספר שבעים, ו"סוד" מספרו שבעים, ועל זה אמרו: נכנס יין יצא סוד. אמר רבי חזקיה: גדול הוא השלום מכל מצוות התורה, שנאמר: "בקש שלום, ורודפהו". בקשהו למקומך, ורדוף אחריו למקום אחר. רבי יהודה בן רבי חייא נשא את בתו של רבי ינאי, והיה לומד כל ימי השבוע, וכל ערב שבת בין השמשות בא לביתו, וכשבא, היו רואים עמוד של אש הולך לפניו. וכשבא חמיו רבי ינאי לבקרו בביתו, היה רבי יהודה עולה על מקום גבוה כדי לראותו ולקום

מפניו מרחוק.

הדרך לרפואה ולבריאות

1 - ההתעמלות היותר מוצלחת היא זו אשר בכוחה להמיס ולהתיך את השומנים והמותרות אשר נבלעו בבשר ובאברים. 2 - טוב להתרחץ בזמן מאוחר מן האוכל והטוב ביותר הוא אחר העיכול. וככל שתהא הרחצה קרובה יותר אל האוכל, כן תחליש את הכח. כמו כן תשפיע השפעה מזיקה על כלי העיכול והיציאות. 3 - בבחירת המזון נקפיד על שני דברים: שיתעכל היטב ושתהא איכותו משובחת ומועילה לכל האברים. 4 - ידיעת סוגי המזונות ופעולותיהם והדיאטה הנכונה לכל מצב היא הידיעה החשובה ביותר ברפואה. 5 - הצום עוזר בדחיית המזונות הרעים מן הגוף, כמו כן מועילה בזה התעמלות קבועה יומיומית. 6 - כשאתה רעב אין ראוי שתאכל עד שתתמלא בטנך. וכשאתה צמא אל תתנפל על השתיה הקרה ותגמע את כל הכוס בבת אחת. והחשוב מכל, אל תפשוט ידך אל כל מאכל שיקרה בדרכך, אף לא אל כל "המתוקים" שבהם מכבדים אותך בין בבתים, בין באולמות הנישואין וכיוצא בזה. 7 - לא ישתה אדם שתיה מרובה אחר האכילה, כדי שלא יצופו המאכלים בבטן ויזיק העיכול. 8 - רחצה במים פושרים נקיים מונעים טחורים.

דברי מוסר: סליחות

ישראל קדושים, משכימים לסליחות מראש חודש אלול. מה טוב חלקם שמשברים את תאוותם אל השינה בעוד הלילות קצרים, ובני אדם אוהבים לישון, וערבה שנתם, ועזה אהבת השינה. אבל ישראל שמעבירים שינה מעיניהם בוודאי שבזה יתרצה עבד לאדוניו. ויצא ידי גאולתו. אך בתנאי שיעשה את הדברים כתיקונם. דאם לא כן, ירית תרתי גיהנם, לפי שמענה גופו בעולם הזה ע"י שמדיר שינה מעיניו, ואין בו מועיל לעולם הבא

בכך כל איסור, ובפרט אם מטרת הירידה היא לצורך הרבצת תורה, וכפי שעשו מקודם גדולי הדור כמו הרמב"ם, הרדב"ז וחכמים נוספים שגרו במצרים שלא על מנת להשתקע בה. לימים, נדרש מרן לשאלה זו מעיתונאים דתיים שרצו לרדת למצרים כדי לסקר את ועידת קהיר, והורה להם להיתר מהטעם הנזכר לעיל.

סיפור

הגאון המקובל רבי לייב שרה זצ"ל 1735-1796

פעם אחת ישב רבי לייב והאריך בסעודה שלישית בשבת, עד אחר השקיעה, וראה אנשים מדברים דברי חול ביניהם, וגער בהם ואמר: מי ביקש זאת מידכם להוסיף על הקודש אחרי השקיעה ולחללו בדברים בטלים? עתה תברכו ברכת המזון, ותבדילו בין קודש לחול, ואחר כך תדברו כרצונכם. רבי יצחק אייזיק היה יתום, אשר פירנס את אמו האלמנה בהיותו רועה אווזים. כשראה רבי לייב ברוח הקודש שהיתום הזה יש בו גלגול נשמה גבוהה וקדושה, השפיע על אמו, שתתן לו הנער הזה ללמדו תורה, והסכימה, ומסר אותו להרב שמואל שמלאקא, ואמר לו: הנה הבאתי לכבוד תורתו נשמה גבוהה וקדושה, והרי היא נתונה בידך, ותעשה ממנה מה שמתאים לה, והתחיל ללמדו תורה והיה לרבן של ישראל ונתפרסם שמו ברבים רבי יצחק אייזיק זכותו יגן עלינו אמן.

דינים

1 - הנשים מברכות על הדלקת הנרות ליל יום טוב "להדליק נר של יום טוב" בליל ראשון של ראש השנה מברכות מבעוד יום כמו בערב שבת. ובליל שני קודם הקידוש.
2 - כשמברכין המוציא נוהגים לטבול את הפת בליל וביום ראש השנה בדבש או בסוכר ואין אוכלים אגוזים ולא ענבים שחורים אלא לבנים. ויש נוהגים שלא

ח"ו. ואלו הם התנאים הצריכים: יקום בזריזות וייטול ידיו ופניו, ויכוון לקראת ה' מכף רגל ועד ראש, כמעשהו בלכתו לפני שרי העיר וישכים לבית הכנסת ויאמר סליחות בשפל קול התחינה, ויאמר אות באות, ותיבה בתיבה, ויתרכז במילותיו שאומר, ויצאו כולם כגחלי אש, וישמיע באוזניו את המילים היוצאות מפיו בתחילת הסליחות שאומר: "נחפשה דרכינו ונחקורה ונשובה אליך" ואומר: "שבים אליך בכל לב שוועתם תקבל ברחמיך", ויחרד האיש כשישים בלבו מה פעל ומה עשה במשך השנה, ומיום היוולדו בגלגול זה ובגלגולים אחרים, ומה גרם בנפשו ובכל העולמות, בטומאה ובעוונות, כי בעוונותינו חרב בית המקדש ובוטל התמיד, וכן כמה צער גרמנו לאבינו שבשמים, לכן עלינו להשתדל ולקום בעוד לילה לשפוך שיחה ולדרוש סליחה מאדון האדונים, וה' יכפר לנו עוונותינו אמן.

הראשון לציון: מרן חכם עובדיה יוסף

1921-2013

בשנת 1947 הציעו הרבנים וסגן הרב הראשי של מצרים, חכם נחום אפנדי, למרן ליסע למצרים לשמש כרב אב בית הדין בקהיר. היתה שנה זו שנת מתיחות בין ישראל לבין מדינות ערב הסמוכות לארץ ישראל, ובפרט בין ישראל ומצרים, ומצב מלחמה נראה בפתח. כל זאת לא הפריע לרבינו שזיכוי הרבים עמד תמיד בראש מעייניו, הוא לא היסס משיקולים אישיים, והחליט להיפרד ממשפחתו, מבית אביו ומתלמידיו, ולעקור עם משפחתו הצעירה למצרים. ולפני שירד למצרים, עמדה בפניו בעיה הלכתית, האם מותר לרדת למצרים, והתורה אסרה לשוב אליה עוד. לאחר שישב על המדוכה, ועיין בפוסקים שדנו בדבר, העלה להתיר, כשהוא מנמק את פסיקתו כי כל האיסור הוא לרדת על מנת להשתקע, אך אם דעתו לשוב ארצה, אין

לאכול בראש השנה מאכלים מרירים חמוצים או חריפים.

3 - ישנם שני מנהגים איך לאכול את מיני המאכלים בליל ראש השנה. המנהג הראשון כדי להרבות בברכות הוא: שאחרי הקידוש וקודם נטילת ידיים, יברך העץ. אחר שבירך על התמרים יטעם מעט ואחר הטעימה יאמר: "יהיה רצון וכו'", אחר כך יקח "רימון" בלי ברכה, וקודם שיאכלו יאמר: "יהי רצון" של הרימונים ויטעם. אחר כך יקח מן התפוח המרוקח בדבש ויאמר: "יהיה רצון" של התפוח המרוקח בדבש ויאמר: "יהיה רצון" של התפוח ויטעם. ועל זה הדרך, יעשה פרי אדמה, יקח רוביא לוביא, ויברך "אדמה" פעם אחת, ויכווין לפטור את כל מיני הירקות, יטעם מעט אחר הברכה, ויאמר "יהיה רצון" ואח"כ יקח קרא, דלעת, עם גזר ויאמר: "יהיה רצון" לרמז "שיקרע רוע גזר דיננו" ויטעם בלי ברכה. ואח"כ יקח הכרתי ויאמר "יהיה רצון" ויטעם אך אם הוא מבושל, אבל אם אינו מבושל אין צריך לאוכלו לפי שהוא חריף. ואח"כ סילקא ויאמר: "יהי רצון". ויאמר גם שם: זה זכר לאילו של יצחק אבינו בן אברהם אבינו ע"ה. ואם לא מצא ראש כבש, יקח ראש של בהמה אחרת, עגל או עוף. ויאמר: "שנהיה לראש ולא לזנב" ואם ירצה יקח עמו גם חתיכת בשר כבש, ולא דווקא ראש, כדי שיוכל לומר "זוהי זכר לאילו וכו'".

4 - וכל זה שאמרנו כשיעשה הסדר הזה, אם הוא אוכל אותם קודם נטילת ידיים והמוציא. ויזהר לאכול מעט קמעא קמעא מכל דבר כדי שלא יכנס בספק חיוב ברכה אחרונה, ובדיעבד אפילו אכל שיעור לא יברך ברכה אחרונה.

5 - אבל המנהג השני והוא הנכון והמקובל: יעשה קידוש, יטול ידיו, יברך המוציא ויאכל 30 גרם מן הפת. ואח"כ יברך העץ על התמרים ויאמר יהיה רצון

לפי סדר המנהג הראשון, אבל על דברים שברכתם אדמה הם מבושלים לא יברך עליהם "אדמה" כגון רוביא - סילקא - קרא, לפי שהוא מצוי בתוך הסעודה. אבל על גזר שאינו מבושל יכול לברך אדמה, וכן אין לברך "שהכל" על ראש כבש, לפי שהוא מבושל אלא אומר עליהם "יהי רצון" שלהם.

התורמים לעלון זה

הרב אליהו בורומאן ואשתו הגברת דבורה ובניהם והוריהם לברכה ולהצלחה ומזל טוב בהנולד החדש דניאל ומברוק אמן. *** האדון טאליב חרה ואשתו הגברת ביקי ובניהם לברכה ולהצלחה ומאחלים מזל טוב להחתן והכלה שאול בטיש וריטא ומברוק אמן. *** המשגיח משה כרידי הכהן ואשתו הגברת איוון ובניהם לברכה ולהצלחה ולרפואה שלמה אמן. *** הגברת נינה סעאדיה ובניה האחים המבורכים יוסף, ג'ק, זיכו, צופיה, דולי וקארן לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אביהם המנוח אברהם סעאדיה בן שפיקה ע"ה אמן. *** האדון נסים אלגדע ואשתו הגברת רימה ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ חמיו המנוח יהודה בן רימה ואמו רחל בת לטיפה ע"ה אמן. *** הגברת אדיל כדידה ובניה לברכה ולהצלחה ולע"נ בעלה ואביהם המנוח חיים בן פרחא ע"ה אמן.

התרומות בשבוע זה הסתכמו לסך של \$300. ותזכו למצוות אמן.

מספר המבקרים הגיע ל- 271,100,
+1,200 מבקרים מהעלון הקודם.

**כל מי שיכול לתרום לעלון זה
יבורך מפי עליון אמן.**

www.BethYosef.com